

A 4836 (a)

2849/114

Taaralaste Lusfi-laulik,

kus sees wäga ilusad armastuse ja
muud laulud on.

Hind 15 kop.

Jurjewis -- Tartus, 1908.
Trükitud K. Jaiki-kuluga.

K. Jaik'i raamatukauplused,

Tartus, Peterburi uul. № 2,

Muštmes, Peterburi uul. № 77,

soovitawad oma kirjastujel ilmunud uusi

Piltpostkaartisid

**Tartu linnast, Viivima ilu-
sateist ja tähtsamateist maakoh-
tadest, kirikuteist, mõisateist jne.**

Piltpostkaartid on wäljamaal kunst trüükifojas maitseriik-
falt mitme wärwiga ja hääl kartongil trükitud.

Tartu linnast on 40 ijejuguist piltpostkaarti
Viivimaa maakohdadeist, kirikuteist, mõisateist.
jne. on 40 ijejuguist piltpostkaarti.

Postkaarti hind ükšikult 4 kop., terve serie — 40 postkaarti —
Tartu linna ehk Viivimaa maakohdade waateid 1 r. 40 k.

Jällemüüjatele hästi odawasti.

Tellmiste aadress:

K. Jaik'i raamatukauplus Tartus, Лифл. губери.

A 4836(a)

Taaralaste

Lusti-laulik,

kus sees wäga ilusad armastuse ja
muud laulud on.

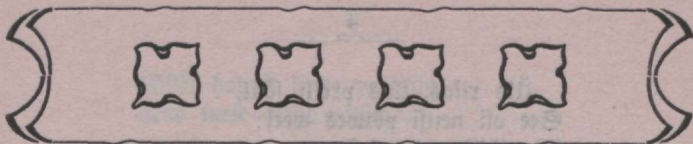

Jurjewis—Tartus.
Trükitud K. Jaiki kuluga
1908.

Georg Zirk'i trükk, Tartus.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

37142

Kornet.

See laul on temast enesest tehtud wangitornis, enne kui teda ära hukati aastal 1724.

Fi kuulda pole olnud tääl
Ei Türgi- ei ka Hiinamaal,
Mis teinud olen mina nüüd,
Küll väga suur on minu süü.

Mul oli suur õnn Sumalast,
Sest soldatist sain kornetiks,
Siis väga uhkelt läksin ma
Ja nõudsin rikkust, raha ka.

Siis mõtsin ma ka kosida
Üht neitut, nimi Agata,
M'e elasime ilusast,
Meil oli ka kaks lapsukest.

Nüüd alles märkas minu meel,
Kuis kurvat ilmub petjal teel,
Ja püüab kõige väega
Hääd abielu lahuta.

Kes siin ei palu Sumalat,
See langeb tema võrku pea:
Sest sündis hirmus lugu ka
Mii wiisi otse mimuga.

Sääl ilmus hästist sõjakäst,
Sääl polnud muud kui jätsin kõit,
Kui hulga maad ju oli läin'd
Siis leidsin ka üht korterit.

Üks rikas, ilus preili sääl,
See oli neitsi põlwes weel:
Ma läksin teba kosima,
Ei põlgand mind ka ära ta.

Siis kurja nõuu ma pidasin,
Kuis oma naist ma surmaksin,
Ja et siis saaksin elada
Ma selle preili waraga.

Siis arwasin ma kartmata:
See preili pean saama ma,
Sest temaga hää elada,
Et on nii wäga rikas ta.

Siis saatan taga kihutas,
Et luba aga küsisin,
Mis anti mull' hää meelega,
Siis koju wõisin minna ma.

Mu lapsed teretasid mind,
Mu abikaas end rõõmustas,
Ka lapsed suure rutuga
Mull' wastu wõtsid tõtata.

Ma hüüdsin: Rõõmsjad olge siis:
"Ma tulen kaugelt wõõralt maalt,
"Sääl mõisa ostsin, — nüüd wiin teid
"Siis kohe senna sedamaid."

Kui öö ju olin olnud sääl,
Siis nõuu mul peetud warsti ka,
Et abikaasa lastega
Mu seltsis hakkas tulema.

Kui öö ja päewa sõitsime.
Siis riigi rajal jõudsime,
Sääl palju purjetasin ma,
Kust sai mu süda julgust ka.

Sääl tuli ju Moosahi laan
Üks ilus hallik oli sääl,

Sääl hobust finni peatafin,
Kus meie maha astime.

Mu lapsed ja mu emand ka
Sääl hakkasivad mängima;
Nad olid rõõmsad südames,
Ma olin aga kurjust täis.

Sääl nemad rõõmsast mängisid,
Ma mõõga wälja tõmbasin,
Mu emand hakkas koltuma.
Kuid arwas, et wast mängin ma.

Ta waatas lahtelt minu pääl
Ja ütles: „Ära hulla tääl!
„Sest nalja asjast wõib ju pea,
„Suur õnnetus ka süündida.“

Sääl karkisin ma wiisaga:
„Kas arwad ja, et nalja teen?“
Siis pistin läbi rinnust ta,
Et weri pritsis wastu suud.

Ta hüüdis surma walus weel:
„Küll Jumal taewast seda näeb,
„Et mul ei ole ühtgi süüd,
„Eht sina küll mind tapad nüüd?“

Ma wastasin siis ehmates:
„Sa sure ilma armuta!
„Mis tehtud on, see tehtud on,
„Eht sul küll just ei ole süüd!“

Küll lapsed nuttes karjusid
Ja härdaste ka palusid:
„Oh jäta ema elusje!
„Me head lapsed oleme.“

Sääl ema walus surnud ju
Ja lapsed nutsid haledast;
Nad waesjed täsi kofku löid,
Mu süda siisgi kõwaks jäi.

Et saatan minu südamas
 Ju täielikult walitses,
 Siis pistsin tütar läbi ta,
 Ma ühe mödga pistega.

Kui jeda nägi pojake,
 Kes oli alles elus weel,
 Siis ütles tema paludes:
 „Hää laps ma tahan olla sull’!“

Ta palus väga halebalt:
 „Oh jäta mindgi elama!
 „Mu riided, rätik, kübar ka,
 „Neid kõik ma kingin sinule!“

Ma kisenudain kurjaste:
 „Sa, koerapoeg, pead surema.
 „Mu kätte all sin armuta.“
 Ja löi ta surnuks mödgaga.

Siis surnud metsa tashfin
 Ja matfin kinni okstega,
 Siis hakkasin ma minema
 Ja koledate ajama.

Sääl tuli wastu postipois,
 Mul hirmu täis siis süda kees.
 See jootma läks hoost hallikal’
 Ja leidis were märgid eest.

Säält kuulis häält ta metsa seest.
 Ja jooksis ruttu kõigest wäest.
 Säält leidis surnuid risu alt
 Ning tütarlapse elusalt.

Ta mõttis tütarlapse säält
 Ja tõttas ruttu linna täält,
 See sõnum tormas laiale,
 Kõik warsti ilmsiks tõusisgi.

Laps sai weel suure waewaga
 Sääl jeda üles rääkida,

Kuis nemad saanud armuta,
Sääl ijast hirmsast surmatud.

Sääl tötati mind ofima,
Ja kätte saadi mind ka pea:
Sest preili juures olin ma,
Kust wangi pidin minema.

Dh kas weel peaks Sumal müüd
Siin armu heitma hinge pääl?
Sest minu hing on waewa all,
Dh Jeesus! aita armust tääl.

Küll wäga ligi surma tund,
Sääl ofsus mul ju mõistetud,
Mind wangist wälja tuuakse,
Ja neljaks lõhki kistakse.

Mu pää saab lööbud posti pääl,
Mu neli oja ratta pääl,
Et märku wõtaks igamees:
Kes kurja teeb, mis palt sell ees.

Dh armas ristirahwas ja,
Kes elab abielus ka,
Sest wõtke Jeesust paluda,
Et saatan teist ei jagu saa.

Surmani.

Sind surmani küll tahan
Ma kalliks pidada,
Mu õitsew Cesti rada,
Mu ilus isamaa!

Su Cesti wainud, jõed
Ja minu emakeel,
Teid kõrgeks kiita tahan
Ma surma tunnil weel!

Kuis, maa, nii hellalt kannad
Su lapsi kätte pääl,
Neil annad leiba, tatet

Ja wiimast ajet weel!
 Tõest' armsam on mul hingada
 Su põues, Cestimaa.
 Kui wõõral pinnal õnnes
 Ja auus elada!

Kuis on su pojad wagad,
 Nii waprad tugewad;
 Su tütreid nagu lilled,
 Nad õitswad nägusad!
 Ja sinu tuul ja päike
 Wind õnnel hoiawad,
 Ja kõrge kotta tiiwad,
 Kuis hellalt katawad!

Ja tihti fiisgi leian
 Su filmas pisaraid!
 Mu Cestimaa, oh looda,
 Küll ajad muudawad!
 Meil tulewased tunnid
 Weel toowad fiinitust!
 Käi kindlalt! Rõua õigust!
 Aeg annab arutust.

L. Koidula.

Waprad wennad.

Waprad wennad, kallid kaimud,
 Õrnad õel'sed;
 Tõstke pääd, te' muistsed waimud,
 Taara taimel'sed:
 Kuulge! kuidas kaasik kajak

Taara mäela —
 Wanemuine wõidu ajab
 Ime wäela!

Taaramägi õitseb ilus
 Sala jahinal:
 Wanemutne wõsa wilus
 Rõõmu tuhinal!

Lindal' weime wakka walmib,
 Kalli kaasale.
 Rahwal' rikkus' krooni palmib
 Laju lainilla.

Waatkem Gesti poege filmis
 Priius säten dab
 Niiüd, jekt Gesti waimuilmas
 Lehtkuu naeratab.
 Tuba lööwad pungad lahti
 Hariduse puus!
 Oh mis ilus walgust wahti
 Päewatõusu suus!

J. Kotatie.

Emä süda.

U⁺⁺ks paigake siin ilmas on,
 Kus warjul trundus arm ja õnn;
 Kõit, mis nii arg siin ilma pääl,
 On pelgupaila leidnud jää.

Kas emä südant tunned sa?
 Nii õrn, nii kindel muutmata,
 Ta sinu rõõmust rõõmu näeb,
 Su õnnetusest osa saab.

Kui inimeste liikuwat
 Muu, kiitust, sõprust tunda saad,
 Kui kõik sind põlg'wad, wiiskawad,
 Kui ust ja arm s'ust langewad.

Siis emä süda ilmsiks lääb,
 Siis weel üks paik sull' üle jääb,
 Kus nutta julged igal a'al
 Truu, kindla emä rinna na'al.

Mõnd' kallist südant kaotasin,
 Mis järel' kaua leinasin,
 Neg andis teist mull' tagasi:
 Ei emä südant — ialgi!

E. Koidula.

Ööpik.

^s
 Drn ööpik, kuhu tõttab ja
 Müüb lahtel lehekul?
 Kas mõisa aias hõisata
 Sa tahad roosipuul?
 Wõi metšas torel toomingal
 Saab hülidma sinu suu
 Kui tähed hülidwad taewa all
 Ja walgust walab kuu?

Ei mõisa aias hõisata
 Wõi laulu minu rind,
 Sest wanemate werrega
 On wõietud see pind:
 Ka metšas torel toomingal
 Ei laulma saa mu huul,
 Waid talupoja afna all,
 Sää! pühal pärnapuul.

Kui jõuab õnnis juine öö,
 Siis laulan talle ma,
 Et unuks meelest päewa töö,
 Jääks rahul magama.
 Kõik öö siis hääled heljuwad
 Ja kauni kambri sees
 Ja unenäob ilusad
 Tal seiswad filma ees.

Kui aga taewas kumab koit
 Ja kaob pime öö,
 Siis laulan: tõuseb priius' loit
 Ja waob orja wöö,
 Sest idataewa serwassa
 Su näha koituduld
 Ja uuel ilul järama
 Pöön'd Cesti muišine muld.

Õhtu laul.

Õhtu õhub sõudwad sala
 Depa lehti libistes.
 Lustil lasku lööb nüüd kala
 Särwe pinna selguses;

Bea jääb tõit hingama.

Maga sa rahuga,

Tööd, kes tegid hoolaste,

Hääd ööd, hääd ööd,

Soovin sinule!

Drust tõuseb õhtu wilu

Udu üles hiljufsi,

Sitje-tule hele ilu

Wilgub kangel waguši,

Bea saab ta kustuma: re. re. re.

Iga lind nüüd hingab rahul

Buude laiul latwadel,

Kasemetsa lehkwal lahul

Ütši ööpik hüüab weel,

Bea saab ta uinuma: re. re. re.

Weski filmast sorab maha

Wesi itka wile'ste;

Kaldal, paju põõsa taga,

Sirab hallit jõeie;

Laul nii helju, hüüa ka: re. re. re.

Eha helgib weel nüüd wähe,

Ehataht nii heledast',

Minu film ei kinni lähe,

Ei ta waibu walwamast!

Kaua küll weel walwab ta: re. re. re.

Dr. M. Weste.

Õö tulekul.

Õö nüüd jõuab jälle Kuldne õhtu päike
 Oma rahuga; Väinud hingama.

Heinamaalt weel kõlab Woolab läbi metsja
 Kena laulu hääl, Merde hingama.
 Ornalt ööpik hüüab Une waiw nüüd wajub
 Halja ossa pääl. Üle metsja, maa,
 Õde wesi woolab Kaitsjed rahu tiiwad,
 Läbi heinamaa, Mind nüüd taitste ta!

F. Kuhlbarz.

Wõõrsil.

Uksina, üksina,
 Bean wõõrsil rändama!
 Pisar läigib leina laugel;
 Kaunis isamaa on laugel!
 Kaugel ilus isamaa!
 Isamaa, isamaa,
 Millal saan su pinnala!
 Millal paistwad sinu mäed,
 Wõtwad tuisu sinu käd,
 Kes sind ootab nutuga!
 Nutuga, nutuga,
 Bean wõõrsil rändama!
 Ei ma emakeelt fiin huule,
 Ei mu mõte lusti luule,
 Kaugel helde emakeel!
 Emakeel, emakeel,
 Ainult sinul emakeel!
 Wõõral keelel pole wõimu,
 Pole lõbusi laulu lõimu,
 Wõõras hääl on armuta!
 Armuta, armuta,
 Bean wõõrsil rändama!
 Ei mind lõida wõõras ilu,
 Wõõras päike paistab wilu,
 Arm on ainult kodumaal!
 Kodumaal, kodumaal,
 Sää! ma rändan rõõmu ra'al,
 Sää! mul! lahked laulud liif'wad,

Sille nupud nurmel tit'wad,
Dit'wad aasal ilusal!

U. Piirikivi.

Üks ainus ainuke.

Mul mõttes on üks ainuke,
Üks kallis ainuke,
Oh kui ma selle piiga saaks;
Ta on nii wirt ja wiisakas,

Nii wiisakas,

Ma elaks Eedenis.

See tütarlapse tõeste

Ma kosiks endale!

Tal ala lahke meelele

Ja nagu kui üks maalike,

Kui maalike,

Ja film kui tuluke.

Ja kui ma teba faugelt näen,

Läheb puna palgesse,

Mul süda hakkab põksuma

Ja wefi weereb filmasse,

Mul filmasse:

Ei tea, mis lugu see?

Weel reede õhtu wainu pääl

Ta küsis minu käest:

„Oh üttele mull' mis wiga sul?

„Ei õige luga ole sul?

„Ei ole sul?

Ma õht'sin kõigest wäest!

Ma oleks pidand rääkima,

Oh miks ei rääkind ma!

Oh oleks ma ritas mees,

Mul süda pisut fergem sees:

Mul fergem sees:

Ma räägiks temaga.

Dr. Kreuzwald

Lilleke.

Ma nägin orus lillekest,
 Mis walge-punane.
 Ei seda lille enam näe,
 Sest walu tipub südame,

Mu waeje südame.

Oh lilleke, oh lilleke,

Mill' saan, mill' saan su õite!?

Oh lilleke, oh lilleke

Mill' saan su õite!?

Mu lille juurde laste mind,

Miisugust polegi?

Ta pääle nutan pisaraid,

Ta ette langen põlwili,

Ma langen põlwili!

Oh lilleke, oh lilleke,

Mill' saan, mill' saan su õite!?

Oh lilleke, oh lilleke,

Mill' saan su õite!?

Ta kui ma olen jurnud,

Ta närtfind lilleke,

Siis wiige lillekene ta,

Ma palun, minu hauale,

Mu juurde hauale!

Oh lilleke, oh lilleke,

Mill' saan, mill' saan su õite!?

Oh lilleke, oh lilleke,

Mill' saan su õite!?

Dr. M. Weste.

~~~~~
 Keinamine surnud armsama järele.

Oh Anna, finust lahtudes

Ei jõua kaebada!

Kui sinu pääle mõtlen ma,

Siis filmawett küll walan ta,

Oh hale kaebamist! :.:

Ma nõuan kuu ja tähtedelt,
 Mill' ju'ga kofku saan?

Kui aga kurwalt kuulda sain,
 Et sina hingad mulla all.

Oh jeda õnnetust! ;:

Küll õnnis on, kes armastab

Ja armastatud saab:

Sest arm on pörgust wägewam,

Ja maast ja taewast tugewam —

Mis puhtast südamest! ;:

Arm kestab wiimse otsani,

Mis puhtast südamest;

Arm on kui müür, mis tveatab,

Kui ankur laewa finnitab,

Kes truudust tunnistab ;:

Müüd kurvastuses leinan ma,

Ja ohtan surmani!

Kes on, kes mind weel rõõmustab,

Eht minu kurbtust wähendab?

Ei näe ma enam sind! ;:

Üks ainus troost weel mulle jääb,

Mis südand waigistab:

See on kui ma siit ära lä'en —

Ja waimu filmaga sind näen —

Sääl rõõmsa taewa sees. ;:

Kus pole enam leinamiist,

Waid kõik on lõpetud.

Kus murtud süda kurbtusest,

Ja märjab filmad pisaraiist,

Kõik rõõmsast tilguwad! ;:

Su rahu süngikese na'al,

Ma loen risti päält:

"Siin armsas rahus hingad sa."

Su järel mina tõtan ka,

Kus saame ühendud. ;:

Tiiu tasane ja helde.

Tiiu tasane ja helde
 Oli armas minule:
 Pea õitses, pea närtsis,
 Ditses närtsis surmale.

Nõnda rutab rõõm fiin ilmas
 Üirikese iluga,
 Täna paistab päike selgest',
 Homme pilved katawad.

Kerge muld, nüüd kata kinni
 Minu kallist Tiukest.
 Tema minu kallim wara,
 Üli armas südamest.

Aga Tiiu tähte taga
 Ditses jäädwa iluga,
 Tule tund ja wii mind sinna,
 Kus meid surm ei lahuta.

Rahwa laulu järele Kolmekesalille

Tule, tule, tuikene.

Tule, tule, tuikene,
 Kuhu minu kaenlasse,
 Rõõm sind täitku,
 Mulle näitku

Sinu film end lahkeste!
 Rohkeste end rõõmustan,

Kui sind ial näha saan,

Sinu ligi

Tööd ja higi,

Walu, waewa unustan.

Iga päew mu ihaldus

Sinu järele on uus:

Sind ma nõuan.

Sulle jõuan,

Sinu on mu armastus.

Sinust mõtleb minu meel,
Sulle laulab lustil keel,
Päewal, bödel,
Seiful, töödel
On su pilt mu silma eel.

Kui siis mulle tuleb sa,
Kaenlasse ju wõtan ma :
Oh ja wilu,
Seda ilu !
Siis mu õnn on otsata !

Dr. R. A. Hermann.

Kloostri neiu.

Oh mis olen wanematel teinud.
Et nad mind on pannud kloostriisse ?
Olen ma siis effi-tee pääl käinud ?
Kurbtus rööwib kõik mu mõistuse.

Selgas pean ma kandma nonni-riideid,
Wangistatud kõrge müüridest ;
Ei siin ole mingit ajawiidet,
Minult surm mul seisab silma ees.

Saatus, miks sa tegid mulle seda ?
Seft ma olin ju weel alles noor !
Kurbastus see waewab mind nii wäga,
Minu nägu katab nonni loor !

Ra mu kullakarwa pehmed lofid,
Mis mul enne maani rippusid,
Oh, kuis pisarad mu filmist jooksid,
Kui nad need mul ära lõitasid !

Armas noormees ! see kõik sinu pärast,
Et siin wangis pean olema !
Mill' saan lahti selle ilma kärast ?
Siis wast omal hingel rahu saan !

Minu wanemad sind ära põlg'sid,
Et sa olid madalamast joost ;
Suurest joost mull' abikaasat nõudsid,
Oh ja teadsid ju küll sellest loost !

Meie armastus sai katki murtud,
Oh see on mu wanemate süü !
Armastus, kui südamesse juhtund,
Saatus walusamalt küll ei löö.

Mõttele ikka, et su Wilhelmine
 Surma tunnini sull' truiks jääb ;
 Tule siis ku jurnuaia pääle,
 Kui sa kuuled kloostri kella häält.

Pea saavad kloostri kellad hüüdma,
 Kui mind waitset hauda kantakse,
 Tuul saab nende häält su kõrwu kandma,
 Ela hääst, mu armas armuke!

Wanemuine.

Kui Kungla rahwas kuldsel a'al
 Küll istsid maha sööma,
 Siis Wanemuine murumaal
 Väks kandle lugu lööma.

∴ Väks aga metsa mängima,
 Väks aga laante lauluga. ∴

Säält saiwad lind ja lehepuu,
 Ja loomad laulu lugu,
 Siis laulis mets ja mere suu,
 Ja Eesti rahwa sugu.

∴ Väks aga j. n. e. ∴

Siis kõlas kaunist' laulu wiis
 Ja pärjad pandi päha,
 Ka murueide tütreid siis
 Sai Eesti rahwas näha.

∴ Väks aga j. n. e. ∴

Ma laulan mättal, mäe pääl
 Ja õhtu hilja õues,
 Ja Wanemuise kandle häääl,
 See põksub minu põues.

∴ Väks aga j. n. e. ∴

J. Kuhlbarz.

Et ma sind armastasin . . .

Et ma sind armastasin teadsin armu,
 Kuid ütelda ei julgend seda sull', —
 Kas armastad ja mind ka nõndasama?
 See kahtlus kangesti tõi kurbtust mull'.

Nüüd aga tean ma ja usun seda,
 Sest seda ütles mulle sinu suu.

Ei minu pärast on ju käsi, süda —
 Sa inglite, oh ole mulle truu!

Sind mõtlen ma ja und näen magamata:
 Mu unistus ja mõte oled sa.

Ei ole mul nüüd misgit kaotada,
 Sest leidnud olen kõige kallima,

Kuis ilus ilm, ei teadnud seda enne,
 Ei aimanud, mis taewas paradiis.

Ei aimanud, miks hõiskab linnukene,
 Kui kewadel on kohjemas hiiis.

Sull' olen truu, sind armastuses hoida
 Ma õrnal hingel ihtan igawest.

Ei suurem õnn wõi ilmas enam loita,
 Kui ime sära neiu filmadest.

Miks tujukub mu süda?

Miks tormates tujukub mu süda,
 Miks õhutab põues mu rind?
 Oh teaksid seda, kui wäga,
 Kui wäga ma armastan sind.

Kui juhtub sull' õnnetus, häda,
 Siis sinuga leinaksin ma

Ja teeksin, mis ial ma jõuaks,
 Su walu siin fergitada.

Sind taewani tõstaksin mina
 Siin kallima ehtetega,

Et paistaks sest selgeste wälja,
 Et üksi sind armastan ma.

Oh mehed, küll olete teie
Siin wägewad tegude sees;
Kuid neiudest nõrgemaks jääte,
Kui siplete armastuj' wäes.

Süda tuksub: tuks, tuks, tuks.

Süda tuksub: tuks, tuks, tuks,
Mine lahti uks, uks, uks,
Et me lähme Mallega
Saare kalu püüdema.

::: Hopšasa, Mallega
Saare kalu püüdema! :::

Oh kui saatsin mina jääl
Kõrge mere filla pääl
Malle kõrwas sõuada,
Dotaks wene jõuada!

::: Hopšasa, Mallega
Dotaks wene jõuada! :::

Kui on hüwa pära tuul,
Vendab wene nii kui fuul,
Et meil aega Mallega

Sala juttu westata.

::: Hopšasa, Mallega
Sala juttu westata! :::

Kui on kalad roogitud,
Jutud ära räägitud,

Siis me lähme Mallega
Maale kalu kauplema!

::: Hopšasa, Mallega
Maale kalu kauplema! :::

Koju tulles kiireste
Wõtan Malle kaenlasse,

Siis me lähme Lontowa
Pulma-ehteid ostema.

::: Hopšasa, Mallega
Pulma-ehteid ostema! :::

Rahwa juust.

Sõjamehe haud.

Ta jängitadi kaugel kodust,
Sääl wõõra mulda magama...
Ei olnud kedagi, kes oleks
Ta haual nutnud pisara.

Piht ristitlene kalmuühtal,
Kus haljas muru wõrsjub pääl.
Ei lille-simbust ei pärga
Ei olnud ehteks näha jääl.

Kuid võõrad lilled õitfesiwad
 Sääli otjatuma iluga
 Ja ida päike ime ilul
 Väi üle kalnu järäma.
 Üks linnukene Põhja-piirilt,
 Kes lendas talvets võõrsile,
 Väi puhkama ta ristli pääle
 Ja laulis kava temale.

H. Raudsepp.

Rõõmus veri.

Mul rõõmus veri rinnus teeb,
 Mu päralt võit maailm!
 Mul iga neiu rõõmu teeb,
 Kell' ikka lahle film.
 Ei rikkusest ju hooli ma,
 Kui laenata saan veel. —
 Ei seda neidu armasta,
 Kell' ikka tustne meel.
 Ons torm, ons selge ilm: ükskõit!
 Küll seda näeb mu film, —
 Väeb häste, siis mul hea meel,
 Väeb halwaste, et furda veel.

Kord meelbis mull üks neiu
 Siin ilmas ilusas,
 Ei tea, kas tema, ainuke,
 Mu südanit ihaldas.
 Ma tahtsin veel kord waadata
 Ta fini-filmasse.
 Ei pruugi sellest pahanda
 Mu, väike neuke!
 Ons torm, ons selge ilm j. n. e.

Üks muju ütlemata hää,
 Kuid ära liialt ja
 Küll neiuft seda nõudma läe',

Siis jääb wast ilma ka.
 Üks musu pole ial patt —
 Tarf sõna ütleb nii —
 Kui näed ja neiu kahtlewat,
 Siis ära nõuagi.
 Ons torm, ons selge ilm j. n. e.

Priske neiu.

Kena, priske neiu olen,
 Igal ühel omaks tulen —
 Ühel olla ma ei tahta,
 Teisel oleks sellest paha,

Ühe wõtan, teise jätan,
 Kolmandale wastu tõttan,
 Neljas jäi just täna maha,
 Wiies jaab mind homme näha.

See toob magust marja-jõõki,
 Suhkrusaia, mefikooki.
 Talunaiseks ma ei tahta,
 Talunaise põlw on paha:

Ketra lõnga, aja pooli, —
 Parem lähen linna looli,
 Papal see ei palju maksaks
 Kui ta foolitaks mind jaksaks.

See ehk maksaks aastas fiis
 Rublat seitsekümmend wiis,
 Siis saaks naiseks jaksifule —
 Wõi ka mõne mõisnikule.

Ueg weel pole jäänud kauaks —
 Ehk jaan kindralile prouaks.;
 Rätsepat ma küll ei tahta,
 Nõelaga teeb mulle paha.

Sepp ka pole suurem asi,
 Ita on ta must kui süsi.
 Naistgi sunnib tihti ta
 Wasaraga taguma.

Meie aja mölbridega
 Ka ei maksa sõbrustada.
 Ennemuisised kuldsed päewad
 Zuba neilgi mööda läewad.

Kuule, papa, palun find,
 Saada ikka linna mind,
 Kui wõin kübarat ju kanda,
 On mul palju enam hinda.

Kolm lille.

Kolm lille noorus-nurmelt kaasa wõtsin,
 Kui tormilise eluteele tõtsin.
 Üht kinkis kallim, teist mu sõbra käsi
 Ja kolmandama mu helde ema ise.
 Ma ütlesin: kui andja süda truu,
 Ta lilleke nii kaua õitsegu!

Pea armukesest kaugele ma jõudsin,
 Ja lillekesest tema truudust nõudsin.
 Ei armuke ei jõudnud enam sinna,
 Kus elu saatusel ma wõtsin minna,
 Ja lilleke sai tormikesest murtud
 Ja sõbra arm ju oli hauda pandud.

Pea õnn ja rõõm mul pisaratel uppus
 Ja lootus unenäol kust'ma kippus.
 Siis esiteks mul närtsis sõbra õis,
 Ja teiseks mul närtsis kallima õis,
 Ainult haljaks jäi ema õiekene,
 Sest ema arm on ainult igawene.

Ma mõtlesin, et ema õiekese
 Just istutasin kindlalt südamesse.

Üks aasta elutee pääl mööda liikus,
 Kui emake mul surma woodis liikus.
 Mu palgest langes pisaraid nii palju,
 Et märjaks sai mu elutee, mis walju.

Kui emakest ma haua põhja saatsin
 Ja lapse kombel tema järel waatsin,
 Mu käes weel roosi-pärg nii õrnalt rippus
 Ja emake järel hauda tukkus.
 Mu südamest käis läbi walu-wärin,
 Kui ütles ta: ma sind ka siia pärin.

Järw.

Järw waitjeks jääb,
 Dö kätte jõuab.
 Weel waewalt weereb wete = woog.
 Wait' rahu üle aasa jõuab
 :: Ja metjas waitib tuule hoog. ::
 Järw waitjeks jääb,
 Kõik linnukesed
 On une rahus hingamas.
 Ja järwe kaldal lillekesed
 :: On õhtu palwet pidamas. ::
 Järw waitjeks jääb,
 Dö kätte jõuab,
 Kõik loodus läinud hingama.
 Ka minu süda rahu nõuab,
 :: Väab wait ja uinub magama. ::

Linda.

Säält Läänemere kalda päält
 On kuulda Linda leina häält;
 Ja õhlab raskest südamest
 Ja leinab kallist kaasakest.

Oh kalew, miks nii wara ja
 Su pidid surmas närtfima!
 Ma olen üksi ilmas nüüd,
 Ei olnud mul, ei finul süüd!

„Mu pika leina pisarad
 Su mängu muru täidawad;
 Kus, kaasa, rõõmus kõndfime,
 Sää! laenetab nüüd tiigife.

„Sää! mängis üksford rõõmfaste
 Su kõige noorem pojufe,
 Su kottas ja su rauast rind,
 Mu tuike ja mu pesalind.

„Oh kalew, tule uuest ja
 Weel tedre tütarf kosfima!
 Kui kawa, kallif, tahad ja
 Küll kalmu kambriis wiibida?

„Kui kulef sarwe pae päält
 Ja wainult Wanemuije häält,
 Siis kalmud katti purusta
 Ja tõuse uue jõuuga!

„Ei saa fiis Linda leinamaa,
 Ei filmawefi woolama:
 Siis elan uue iluga
 Ja uuest' hõistab Eestimaa!

Fr. Kuhlbars.

Paulgem.

W ennad, wõtlem wahwast laulda,
 Paulgem rõõmfast südamest;
 Mets ja maa ja meri kõlab,
 Kõlab lahke lauludest.

Mis wõib mõnufam weel olla,
 Mõnufam kui laulu hääl!
 Paulgem õues, laulgem laanes,
 Paulgem Eesti kingu pääl!

Eesti laul, ja kõla waljust,
 Üle metsa, üle maa,
 Piltjel pimel, kurjal ajal
 Elu küünal ole ja! —

Oh, et ära läinud wennad
 Pööraks jälle tagasi,
 Seoks laulu-lõngad ühte,
 Mis on läinud laiale! — Fr. Kuhlbars.

Kullakese maja.

Sääl ju mu kullake, paistab su maja,
 Kuule, kuis kutsub siit metsast sind taja :
 Oh minu linnute, oh minu kullake,
 Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju !

Näen ka sääl majas su filmade jära,
 Näidund need filmad mu südame ära.
 Oh minn linnute, oh minu kullake,
 Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju !

Sinuta igawus elus ja olus,
 Linnud sind kurdawad kuusiku salus :
 Oh minu linnute, oh minu kullake,
 Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju.

Kadunud on igawus, waatan su filma,
 Päikene loojas ju, tule mu hõlma !
 Oh minu linnute, oh minu kullake,
 Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju !

C. R. Sinnutaja.

Ohtu-ehal mere ääres.

Kui ohtu-ehal taewa serwal puna pilwi näed,
 Kus suured tulemäed,
 Mis loonud imewäed,
 Ja puhkama on läinud wäfind käed. —
 Siis Lääne mere kalda ääres tuuled puhuwad,
 Wood kallast uhuwad

Ja laened lafsuwad,
 Ja wastu tallast wahtu wiskawad, —
 Siis mötlen walu-wäel
 Ma jala selle pääl,
 Mis noorus-nurmel ütles mul üks imeline hää! :
 „Ma tõige hingega
 „Sind tahan armasta, —
 „Meid ainult surm võib teineteisest lahuta!“
 Kui waikses wõsandifu wilus ööpik lafsutas,
 Mets tafa kõlomas —
 Kui rästas wilistas —
 Meid oja waike wulin teretas,
 Siis õndsas joowastuse unes minu rinna naal,
 Sa warijefid sääl,
 Kui roosifene teel,
 Mis õhtu õhus õrnalt kiigub weel.
 Küll jeda kuulis kuu,
 Kui ütles sinu suu :
 „Ma armastuse wandel julle ifka truu.“
 Siis hõiskas tähte-riik
 Ja kõrged pilwed kõit —
 Ja nagu ingli laul mul kõlas kõrwus siis.
 Kui elu-marus tormiga on närtfin'd õnne-lill,
 Ja langend wifatil —
 Kui mängis surmapill
 Üht leina-lugu armusügisel.
 Küll oma armuwandega end wäga pettis ta!
 Ta andis teisel „Ja“,
 Kes mõistis meelita.
 Mu waene süda, ta jäi leinama.
 Ma kaeban nuttes nüüd, —
 Tal on sest palju süüd . . .
 Ja kumaw kuugi kannab seljas pikka leina-rüüd!
 Ja mööda tähtedest
 Weel öösel tasakeft
 Ta kiigutab Wastjala silla süüta piigakeft.

Kaugur.

Sambori linnas elas ta
 Üks kaugur kahe lapsega. ::
 Sam walerile ra, sam walerile ra,
 Sam walerile, walerile rallsalla!
 :: Neil jurid ära wanemad,
 Väid waeseks lapses mõlemad. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Poeg pidi ära minema,
 Et kaugel kroonut teenida. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Ja tütre Wenemaale siis
 Üks herra oma teenriks wiis. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Poeg teenis kroonut auufaste,
 Sai warsti priits ja wallale. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Kui kodu hakkas tulema,
 Siis sõitis läbi Wenemaa. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Teel trahterisse astus ta,
 Säääl nägi neiu ilusa. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Et see ta armas õeke,
 Ei tulnud meelde poisile. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Poiss hakkas jutu tegema,
 Et neiu pruudiks kosida. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Oh herra, miks mind pillad ja,
 Sind nägin heita sõitma ma. ::
 Sam walerile ra j. n. e.
 :: Su saani tell oli kalewist
 Ja hobu hiilgas hõbedast. ::
 Sam walerile ra j. n. e.

.: Dh ütle neiu minule,
 Kus on sinu isa, emake. .:;
 Sam walerile ra j. n. e.
 .: Sambori kangru tütar ma
 Ja Katharina nimega .:;
 Sam walerile ra j. n. e.
 .: Dh neiu sa mu õefe
 Ma olen wend ju sinule. .:;
 Sam walerile ra j. n. e.
 .: Nüüd otsi omal peiufest
 Ja mina omal neiufest. .:;
 Sam walerile ra j. n. e.

Metsa wilus.

See waitse metsa wilus
 On ilus kõndida,
 Kus kaswamas on kased
 Ja lilled hulgana.
 Sää! jookseb ka üks jõgi,
 Nii sügaw tasane.
 Kord kallimaga istfin
 Ma jõe kaldale.
 Mu kaenlast kallikene
 Sää! langes laenetesse,
 Wood wõtsid teda kaisju
 Ja kandsid merele.
 Siis tõtsid rahwas juttu,
 Et tapja olen ma — —
 Mind pandi pea raudu
 Ja peeti wangisja.
 Kuid mõne aja pärast
 Bruut tuli tagasi;
 Üks kalamees tad oli
 Weel päästnud wiimati.
 Ta ruttas rõõmul sinna,
 Kus warem istfime,

Kuid säält et leidnud enam
 Mind mitte neiu.
 Mis otsid waene neiu
 Siit tühjast paigast weel?
 Ma otsin peidu taga —
 Ja pärast mures meel.
 Dh tea, waene neiu,
 Su peiu wangis ju.
 Ja sää! on sinu pärast
 Nii kurb ja õnnetu.
 Ja neiu tõttas ära,
 Läts wangi hoonesse
 Ja kõneles kuis süüta
 On tema peiuke.
 Siis tehti wäraw laht
 Ja wangi ahelad.
 Kaks armastajat ühes
 Säält kodu läksiwad.
 Siis pulma=pidu tore
 Neil tuli peagi,
 Sest armu=side sidus
 Neid ühte surmani.

Ööpik ära laula.

++
Ööpik, ära laula
 Minu akna all,
 Mine parem laula,
 Minu kallimal.

Venda üle mere,
 Üle metsade, —
 Venda ööpik sinna,
 Kus mu kallike.

Kanna terwitusi
 Kaugelt temale,
 Ütle, et neid saatis
 Talle kallike.

Küsi, ööpik, küsi,
 Kui waft nutab ta.

Ütle: wäike neiu.

Wida leinad sa?

Kallikene kaugel

Dh ta ihtab sind,

Igaweste tufsub

Sulle tema rind.

Laula, ööpik, laula

Sitswaft armu a'ast

Ornast surve ilust,

Kenast kallimast.

Ööpik, ära laula

Minu akna all,

Mine, laula wõõrsil

Minu kallimal.

Neiu kurbtus.

Nüüd siin floostri igawuses
 Smad päenad lõpetan,
 Nutan hõrdast, kaeban waljust
 Oma häda Jumalal'.

Isa kes mind kaswatanud,

Hingab ammu mulla all,

Ena, kes mind ilmal toonud.

Tema palet pole näind,

Beigmees, kes mul' töotanud,

Truiks jääda jurmani — —

Alga noorte meeste sõnad

Dn kui lumi lewadel.

Dh kui külmad on need müürid,

Dh kui rasked ahelad,

Millal tulewad küll tunnid,

Et siit floostrist pääsen ma!

Noormees, sulle mälestuseks

Smad pärlid lingin ma,

Mis ma ifka kaelas kandsin
 Musta siidi paelaga.

Kui ma üksford ära suren,
 Igaweste hauda läen,
 Istuta mu haua pääle
 Lilled hele-sinised

Istuta, kui päike paistab,
 Lilled hauda warjama,
 Ja siis mõtle selle pääle:
 Ar m ja õ n n o n üürife.

Oh armastus.

Oh armastus, miis wõtsid sa
 Mu sübdant noorelt waewata?
 Ma olen nagu üksif lind —
 Kuid armastus on elu-hind.

Mul oli ka üks peiufe,
 Ta armastas mind hellaste.
 Kui kaugele läks ära ta,
 Siis teda saatma lätsin ma.

Meil wastu tuli kasemets
 Ja roheline rohuplats.
 Me sinna maha istfime
 Üksteise kaelas nutfime.

Peig wõttis räti sedamaid
 Ja kuiwatus mu piisaraid:
 Oh ära nuta, neiufe,
 Ma armastan sind jäädwaste.

Oh ära nuta ometi,
 Ma jään sull' truits surmani,
 Kui möödas aeg, siis jällegi
 Su juurde tulen tagasi.

Mu peiufe läks ära siit,
 Mu eluõnne ühes wiis —

Mu rinna naale tagasi
Ei tulnud enam ialgi.

Oh armastus, miks wõtsid ja
Mu jüdannt noorelt siduda?
Müüd olen nagu ütsit lind,
Eäis walu õhtab minu rind.

Waata, kus on mees.

W aata, kus on mees, Seisab meie ees — Wõõra walla mees, Halli knue sees, [was wees, Süda temal laeneta- Mõttes tal seisab ju kosja tee ees. Mina tahan minna Sinna uhle linna, Krahwi herra tütardele Kosjule minna. Süda temal laeneta- Krahwi herra tütrede, Jlusab ja priksed — Olgu küll nad uhked — Minu wastu lahked. Süda temal laeneta- Ära tule, ära tule, Pilkaja peiu! Hüüdis talle wastu Krahwi herra neiu. Süda temal laeneta- Mäletad pruudikest, Keda fina petfid, Kaugele maale Maha teda jätsid! Süda temal laeneta- Mina tahan maale Tagasi minna,	Talumehe tütardele Kosjule minna. Süda temal laeneta- Talumehe tütrede, Oh kuis nad priksed! Olgu nad küll uhked — Minu wastu lahked. Süda temal laeneta- Ära tule, ära tule, Pilkaja peiu! Hüüdis talle wastu Talumehe neiu. Süda temal laeneta- Mina tahan minna Onnikeste sinna, Saunamehe tütardele Kosjule minna. Süda temal laeneta- Saunamehe tütrede, Oh kuis nad priksed! Olgu küll nad uhked — Minu wastu lahked. Süda temal laeneta- Ära tule, ära tule, Pilkaja peiu! Hüüdis talle wastu Saunamehe neiu. Süda temal laeneta-

Mäletad pruudikese,
 Keeda sina petfid,
 Kaugele maale
 Maha ta jätsid.
 Süda temal laenetab jne.
 Oma pruudikese
 Jätsid sa maha,
 Mine minust eemale —
 Sind ma ei tahta.
 Süda temal laenetab jne.
 Mis sa tahad teha,
 Keegi ei wõi näha —
 Pean ma surema

Kurbtuste ära.
 Süda temal laenetab jne.
 Armastuse lõle
 Njab kas wõi jõkke —
 Jõgi wastu wõtab
 Laenetesje matab.
 Süda temal laenetab jne.
 Ära tule, ära tule
 Pikkaja peiu!
 Hüüdis talle wastu
 Emajõe neiu.
 Süda temal laenetab jne.

Wäike Anna.

Kus käisid, wäike Annake? ::
 :: Walerillalla, walerallalla,
 Walerillaroosa rallalla. :::

Ma käisin metsas kõndimas. :::
 Walerillalla jne.

Sa lille-düsi noppimas. :::
 Walerillalla jne.

Kes on su juukseid sasinud? :::
 Walerillalla jne.

Tuul on mu juukseid sasinud. :::
 Walerillalla jne.

Kes on su kleiti rebinud? :::
 Walerillalla jne.

Mets on mu kleiti rebinud. :::
 Walerillalla jne.

Miks oled sa nii ehmatand? :::
 Walerillalla jne.

Mind jänes põesast ehmatas. :::
 Walerillalla jne.

Miks oled sa nii wäsinud ? ::

Waleriſſalla jne.

Ma olen kaugel kõndinud. ::

Waleriſſalla jne.

Oh ära ſalga, Annate ! ::

Waleriſſalla jne.

Su lugu me kõik teame. ::

Waleriſſalla jne.

Neegri neiu.

Tule ruttu, nägus neegri neiu,
 Kõua ſala palmi puude alt ;
 Sinu järel ootab ammu peiu —
 Tunnid mööda lähwad igawalt.

Tahad ſa weel kaua aega wiita,
 Kus, tume neegri neitsite ?
 Waatſin, õhtu käes, ei taewas jüüta
 Oma lampi teiſtkord tulele.

Juba kuulengi ta astumifi,
 Et ma ſiiſgi waadet maha löö ;
 Aga oh kui külm ſu neitſi käſi,
 Miks ſu ſilmis igawene öö ?

Tume neitſi, lange minu jülle,
 Tee mind õnnelikuks igawest, —
 Anna rahu elus heitleſjale —
 Puhu tuli ſurnuſi ſüdameſt !

Oh mis õnn ! ta minu ſoowi täidab,
 Kaiſutab mind külma kättega :
 Wiimſelt waikſelt minu jülle heidab —
 Ja jääb armu ihal uinuma.

Oh saja, lumeme.

Oh saja, lumeme,
 Ja kata hellaste
 See ütsik waitne haud,
 Kus hiilgab risti-laud.
 Kui hingan hauasfa,
 Siis lumi, saja sa,
 Ja warja wagusalt,
 Kus uinun jäädawalt.
 Mu kalmu tünta pääl
 Ei leina ema hääl,
 Ei küsi isa ka:
 Kus olen jäänud ma?
 Ei tule õete
 Küll minu hauale,

Ei leina armas wend
 Ka ial taga mind.
 Mu hauast eemale
 Näab minu sõbrake;
 Ei küsi rändaja:
 Kes siin on unessa?
 Ka minu kallim neid
 Ei nuta piisaraid —
 Ja nagu hiilija
 Läeb kalmust mööda ta.
 Oh saja, lumeme,
 Ja kata hellaste
 See ütsik waitne haud,
 Kus hiilgab risti-laud.

Ehk ilus pois küll olen ma.

Ehk ilus pois küll olen ma.
 Kuid siiski omal naist ei saa. :;
 Didi rilla, oidi ralla,
 Didi rilla ralla.
 :: Et rikkad mull' ei tule nüüd,
 See pole ka just minu süüd. :;
 Didi jne.
 :: Ja teenijaid ei tahta ma,
 Sest nad on kõik ilm rahata :;
 Didi jne.
 :: Kord mõtisin nõuu ma pidada
 Ja linna poole reisida. :;
 Didi jne.
 :: Kui juba linna jõudsin ma,
 Väin ühte paika katsuma. :;
 Didi jne.

∴ See maja oli nummer kaks,
Kus siise astusin kui saks. ∴
Dibi jne.

∴ Sää! istus ilus preilife,
Ta film nii lahke, finine. ∴
Dibi jne.

∴ Oh tere, tere, preilife,
Kas lubad tulla minule? ∴
Dibi jne.

See preili wihaseks siis sai
Ja jalga põrandale löi. ∴
Dibi jne.

∴ Nüüd tagasi läen maale ma,
Just oma Maie vaatama. ∴
Dibi jne.

∴ Oh tere, tere, Maieke,
Kas lubad tulla minule? ∴
Dibi jne.

∴ Kuid Mai nüüd wihaseks ka sai
Ja jalga wastu maad sää! löi. ∴
Dibi jne.

∴ Kui oled läinud hulkuma,
Wõid eluaja hulkuda. ∴
Dibi jne.

∴ Nüüd istun nukralt nurgas siin,
Sest armastus on põrgu piin. ∴
Dibi jne.

Mis teeme, tehkem ruttu.

Mis teeme, tehkem ruttu,
Sest nüüd on paras aeg;
Ei maksa aega wiita —
Jääb wiimaks hiljaks kõit.
Me lenadus ja ilu,
Kõit kaob ufinast.

Ja noore ea elu
Läeb mööda nobedast.

Pea kaob puna palgelt
Ja pää meil halliks läeb ;
Pea lõpeb sära filmisi,
Pea süda külmaks jääb.
Käed, mis nüüd lumi-walged,
Pea ära kuiwawad ;
Suu, mis nüüd lahkest naerab,
Jäeb pea näotuks.

Oh wõttem kasu nõuda
Nüüd oma noorusest, —
Kui aeg saab mööda jõudma,
Siis pole juttu sest.
Kui armastad sa ennast,
Siis armasta ka mind,
Waat, siis läheb asi kenast —
Ma armastan ju sind.

Mu õnnelik nooruse põli.

Mu õnnelik nooruse põli —
Kui lennates mööda ta läind,
Eht suurelist rõõmulist elu
Ma ialgi küll sellest ei näind.

Kuid siiski, kui rõõmus see oli
Mul kaitstjate warjude all,
Kus õbede, wendade keskel,
Ma sirgusin üles, kui lill.

Mind hoidsid isa ja ema
Ja taewa wägewam waim, —
Ei maailma kurjust, ei ära
Ei märkan'd mu lapselik aim.

Ma rõõmsaste lootuses ootfin,
Mill' jõuaks tulla need a'ad,

Et läbi lord reisida wõiksin
Kõik maailma mered ja maad.

Kui wiimati maailma merel.
Mul reisibest himu sai täis,
Ma ihkasin uuesti kodu,
Kus õitses mu ilusam õis.

Ka hellaste ehtida jõudis
Mu rinda weel armsama roos,
Mind keiserlik kohus ju nõudis,
Ja isamaa kaitsjate loos.

Ja Viimemaal Surjewi linnas
Mind soldatiks loositud sai,
Ja wäitene numbriks rinnas
Mul märgiks ka kaasa weel jäi.

Mu südamest armastud ema,
Küll silmad sul seisawad wees,
Ka kurwad on wennad ja õed,
Et lahku neilt mehine mees.

Weel hellaste kaela mull' hakkas
Mu südamest armastud pruut.
Ta ütles mul' nutes, kas näen weel
Sind ial — ja andis mul' suud !

Ei lähe ma surma, ei wangi,
Miks asjata nutate siin,
Waid isamaa kaitsjate rongi —
See pole ju kellegi piin.

Siis wiimate kätte ju jõudis
See wiimane minut ja tund,
Et kodust mind lahkuma sundis
Me keiser ja isamaa sund.

Siis kiiresti tunlega wõidu
Läks sõit nii mis auras ja kees,
Kui wiimati Pärsia piiril
Ja seisatas wafjali ees.

Siis wahwade wägede liikmed,
Kus hulka ka arwati meid,

Tõid kätte meil püssid ja piigid —
Nüüd hoolega õpime neid.

Me üle nii wahwaste warjab
See Wenemaa kui lotka tiib,
Wast juhtub, et tema meid juhib
Ja wõitluse wäljale wiib.

Ei ole seal rõõmude helin,
Ei ehitatud pulma-säng,
Waid ainult sõja-riistade kõlin
Ja surmawa kuulide mäng.

Kui wõitlus on mööda — on rahu
Ja waenlane wõidetud ka,
Siis rõõmula rändan ma kodu,
Kus armas on mul elada.

Kui juhtub, et wõitluse wäljal,
Läeb puruks wast mu elulaew,
Kell kuulutab kiriku tornist,
Et mööbas mu häda ja waew.

Neiu mure.

Mits wiibid, neiu mures
Ja ohtad ülsinda?
Kas elu laened laiad
On riisund kallima.

Oh jäta muret, leina
Sa, wäike neiuke,
Sest ära kuiwan'd heina
Ei keegi haljaks tee.

Ei läe tõik mõtted täide,
Mis meeles mõlguwad.
Kõik laewad ei saa randa,
Mis merel sõuawad.

Ei jäädwalt õilmitsema
Jää üksigi roosipuu,
Ja terve elu-aja
Ei kesta õie-luu.

Oh jäta, süda, soovit,
 Mis kätte sa ei saa,
 Kõil walub mata põue,
 Zää wait ja kannata.

Doome warem.

Minewiku tunnistaja,
 Endine kuulus usu-maja,
 Doome warem seisad ja,
 Hämaruses ütfinda.

Ornal õhtu eha walgel
 Waatlen unistawal palgel
 Üles sinu wõlwile,
 Doome warem, wanake.

Rus on jäänud langed pojad,
 Kes fiin ehitanud kojad,
 Mis küll aasta tuhandad
 Põlwest põlwe kestawad.

Ruhu kadunud laulu-kaja
 Mis sind täitis, tore maja
 Awa suu ja kõnele,
 Doome warem, wanake.

Aga wait jääb wanakene,
 Hoiab hääled enesele.
 Hoiab kinni hoolega,
 Mis on elus näinud ta.

Ei see ole naer wõi nali —
 Ega rõõmu hõiste wali —
 Sõja käre waitjel wõl,
 Orja ohled sunni töösl. — — —

Tasakeste lähen ära,
 Kõrgelt walwab tähte sära, — —
 Pimedusest ülesse
 Kerkib warem, wanake.

Alu pruudike.

Mu pruudite kui roosilill,
Sääl Reini jõe kalda pääl.
Walerillalla, walerallalla,
Walerillaroosja raskalla. :;

Kui surm teba ära wöttis,
Kalmu-aeda maha mattis.
Walerillalla jne.

Ei siis filmad kuiwaks jäänud,
Ei siis rahu enam saanud.
Walerillalla jne.

Mis teen ma waene Saksja pois
Nüüd ütši Cesti rahwa seas?
Walerillalla jne

Dh Saksja pois ära kurbasta,
Sa pole ilmas ütfinda
Walerillalla jne.

See nõuu on hea, ei seda tea,
Kas Cestimaal saab naist nii pea.
Walerillalla jne.

Dh tere, Cesti neiuke,
Kas lubad tulla minule!
Walerillalla jne.

Kas lubad tulla minuga
Mu isamaale elama?
Walerillalla jne.

Ei taha sind, ei sulle läe,
Sul pole armas isamaa.
Walerillalla jne.

Sa oled pois, kes wiina joob,
Mis Cesti neiul kurbtust toob.
Walerillalla jne.

Nüüd jääd sa nurka nuttema,
Teist lähen mina otfima.
Walerillalla jne.

Oh tere, Eesti neiuke,
 Kas lubad tulla minule.
 Walerillalla jne.

Oh Saksa pois, weel oota sa,
 Ma lähen luba küsima.
 Walerillalla jne.

Oh papa, mamma, mis ma teen,
 See pois ei jäta järele.
 Walerillalla jne.

Kui pois ei jäta järele,
 Siis sündku tema tahtmine.
 Walerillalla jne.

Mu armas kallis pruudise,
 Müüd Saksamaale sõidame.
 Walerillalla jne.

Meidude püüe.

Ringi laul.

Suku, Eri, kõik nad wahtwad,
 Üksi rikast neiu tahtwad.
 :: Erara, rullalla,
 Lastem tantju pillita! ::
 See on poiste liputiri,
 Waesel olgu nipitiri.
 :: Erara, rullalla, jne ::
 Raha, raha! poisid hüüdwad,
 Kulla kujukid nad püüdwad.
 :: Erara, rullalla, jne. ::
 Kuulge, Anna, Liisa, Sida,
 Laulgem küla poistel' niida.
 :: Erara, rullalla jne ::
 Talupriisi ma ei taha,
 Perenaise põlw on paha.
 :: Erara, rullalla jne. ::

Hommikul kui luff teeb hääle,
Algab päewa orjus pääle.

::: Trara rallalla jne. :::

Ohtul teiseb juba moodis —
Kraami lauda see on moodis

::: Trara rallalla jne. :::

Wõta kartul'd, kraabi mulda,
Nii et sõrmed lööwad tulda.

::: Trara rallalla jne. :::

Perel paksu putru paiska,
Mees see karjub: „Ara raiska!“

::: Trara rallalla jne. :::

Laota linu, hais on paha,
Mees see wõtab ifka raha.

::: Trara rallalla jne. :::

Talwel käia lehma-laudas,
On kui päris põrgu-hauas.

::: Trara rallalla jne. :::

Muidu'i parane see lugu,
Papa koolitagu sugu.

::: Trara rallalla jne. :::

Rublat seitsekümmend maksa,
Siis wõin mäangi aasta saksa.

::: Trara rallalla jne. :::

Papal ei tee see suurkulu,
Mul on temast tuhat tulu.

::: Trara rallalla jne. :::

Wõingi walida ju meesta
Päris peene poiste seesta.

::: Trara rallalla jne. :::

Jaani Rootslane.

~::~~::~~

Tundmuste tuhin.

His imelik tundmuste tuhin

Mu rinnas nii salaja keeb,

Kui nägin sind esimest korda,

Siis süda mul wärişes sees.

Miks löi sinu filmade jära
 Suurt valu mu hingesse?
 Su kaunima kandli tõla —
 See heljub nii õrnaste.

Miks sunnib ju filmade jära
 Mu südant nii tujukama?!
 Kui pöörad sa waate wast ära,
 Siis õnnetu, õnnetu ma.

Sa oled mu ohke ja palwe,
 Sest ifka ma igatsen sind.
 Ma tahaksin, et sinu huuled
 Võits alati suutelda mind.

Meid keelavad seisuste seinad,
 Et tunda ei tohi ma sind, —
 Kuid tea, oh armsam, et sulle
 Küll jäädawalt tuljub mu sind.

See tundmuste tuhin on tugew,
 Nii tugew, et surra wõin ma,
 Ka wangisja wõilsin ma wiibi
 Su pärast, mu kallike ta.

See tundmuste tuhin on tugew,
 Nii tugew ma armastan sind
 Kuid waluga hüüdwad mu huuled;
 Oh noormees, miks põlgad sa mind.

Mu süda on sügaw kui meri —
 Ta tihti mind rahutuks teeb;
 Su sõnad on tulised tuuled,
 Mis mäsamiist merele toob.

Mu süda on sügaw kui meri,
 Kuis tormi nii ihaldab ta!
 Mu soontes on kihamas weri —
 Oh noormees, kuis igatsen sind.

Su nõiduslik filmade jära,
 Kui wäga see äritab mind —
 Kui pöörad need filmad mu'ft ära,
 Siis walus küll lõhkeb mu rind.

Sa langesid minule kaela
 Kord sumedal suwifel ööl —
 Kui õnnestaw oli see tundmus,
 Kui lootsin, et armastab mind.

Kui suud sulle wiimati andsin —
 Ei jeda wõi unusta ma . . .
 Täis walu siis õhtas mu süda,
 Kui pidid mult lahkuma sa.

See tundmus see oli kui taewas,
 Kui hoidsid mind rinnala sa,
 Ja armsasti laissu mind wõtsid
 Kui õnnelik olin siis ma.

Weel mõtetes suutlen sind sala,
 Ei sa mina unusta sind —
 Su pilti ma südamel kannan,
 Sest sinule tufsub mu rind.

Ja tea, sa noormees, oh tea,
 Kuis waewab nii wäga see mind,
 Et oled sa mind unustanud, —
 Ja teisele tufsub su rind.

Oh noormees, sa seleta, üttele,
 Kus jäänud su wanded on nüüd?
 Ma närtsin kui lilleke aasjal —
 Ja — sinul on üksi sest süüd.

Sõudja.

Kõla mu lauluke, kõla mu hää,
 Kõigu mu paadike, kõigu wee pääl,
 Laened ka jõuawad, kaldasse jõuawad.
 Kõigu mu paadike, kõigu wee pääl.

Laenete pääl minagi edasi läen,
 Kuni ma randa ju õitfema näen.
 Kõigu nüüd rutuste paadike, pikk on tee,
 Kõigu mu paadike, kõigu wee pääl.

Leo ja Anna.

Mu pruut! miks pisarad sul filmas?
 Mii küsib Leo Anna käest:
 Mis waevab sinu südant ilmas,
 Ma rõõmustaks sind südamest.

Sa küsib, kallis, mis mind waevab,
 Mis ajab südant lõhkema:
 Ja neljas läft mu pääle kaebab,
 Ei süsgi sinust lahku ma.

Oh jäta sa need kõned maha —
 See on ju igapäevne wiis —
 Ma tahaksin küll seda näha,
 Kes seda patu's arwab süis.

Kui sinu isa uhtus, ahnus
 Mind püüab sinust lahuta,
 Ei, ei, — ei mitte minu armas,
 Mu omaks pead jääma sa.

Miks kahvatab, mu kallim ära,
 Miks on su läsi nõnda külm?
 Mikspärast põlgad mind sa ära —
 Miks järata su tena film?

Oh ütle mulle omad mured
 Sa, Annake, ja usu mind:
 Ei lahku ma, kui sa ka sured,
 Ei üksigi teine sa küll sind.

Wõi põlgad sa mind jäädwalt ära,
 Wõi on üks teine armsam sul?!
 Siis õnnetus on minu wara,
 Surm üksi päästab mind süis küll.

-- Oh ära mõtle minuist seda —
 Ma olen sulle ikka truu,
 Mind rõhub ise piin ja häda —
 Mu oma sa, ei üksigi muu.

Oh kuule, Leo, surm mul armsam,
 Seft krahw mind tahab omale —

Surm ütši päästab, kui ta tuleb —
Mind isa lubas krahwile.

See sõnum on küll väga kole,
Mis kuulsin siin ma sinu käest;
Kui meil weel ilmas elu armas,
Siis põgenegem kõigest wäest.

Ei mitte Leo, mu kallitene,
Su teisele ei lähe ma, —
Kas pole sul siis mõõka tupest,
Et wõits su kätel sureda.

Kui südamest sa oled õelnud
Siis tahan seltsis surra ma,
Et paradiiſis ingli kooris
Wõits ühes jäädwalt hõisata.

Leo tõmbas mõõga tupest wälja
Ja pistis rindu Annale . . .
Noor elu nagu, lillekene, —
Ta närtsis Leo jalgele.

Siis põlwili ta langes maha,
Suud andis surnud Annale
Ja kandis kalli surnukoha
Säält ära lille põesasse.

Ja wiimſel palwel põlwitades
Ta suutles kadund kallimat,
Kes oli tema õnn ja elu,
Ta naer ja nutu-pisarad.

Siis wõttis kätte oma mõõga —
See oli werest punane —
Ja surus enesele rindu
Kõik langes maha murule.

* * *

Nad fängitadi pulma ehtes
Säält ühte hauda magama,
Kasf kohab nende haua üle,
Kui leinaks kadund armu ta.

Üks jahimees.

Üks jahimees läks jahti,
 See kasemetsa pool. ∴
 Tali oli mööda minemas,
 Sui oli kätte tulemas :
 Doomingate dienupud
 Olib lahti minemas.
 ∴: Tal tee pääl vastu tuli
 Üks ilus tütarlaps. ∴:
 Tali oli mööda minemas j. n. e.
 ∴: See teretas ja küsis :
 Kus pool su mõtted on ? ∴:
 Tali oli mööda minemas j. n. e.
 ∴: Kus mujal on mu mõtted,
 Kui kasemetsa pool. ∴:
 Tali oli mööda minemas j. n. e.
 ∴: Ma lootsin päewal öösel,^o
 Sain muret kurvastust. ∴:
 Tali oli mööda minemas j. n. e.
 ∴: Siis wöttis noormes sõrmest
 Sääb kulbse sõrmuse. ∴:
 Tali oli mööda minemas j. n. e.
 ∴: See kingin mina sulle,
 Jää prundiks minule. ∴:
 Tali oli mööda minemas j. n. e.
 ∴: Säh, pane omal sõrme
 Ja kannu eluaeg ! ∴:
 Tali oli mööda minemas j. n. e.

Uuemad raamatud:

mis **K. Zait**i kulul on ilmunud:

Nick Carter, Amerika kõige kuuljama jalapolitseinik. Amerika on imede ja tehnikalikul edenenud maa; oma suure hulga linnadega: kus mõnes mitu miljoni elanikuksid on, ja kolmekümne kordse majadega on ta kurjategijate ja õnnelüüride kõige arwurikkam asukoht ja tööpõld kus nendest, nõnda nimetatud peenemast liigist ja anderikkatest kelmidest, kõiksugu hirmsad, kõl-watud kuritöö plaanid väljamõeldakse ja täide saadetakse.

See ei ole üks ka mitte imestamisewääriline, et just **Ame-rika**s suur hull salapolitseinikuksid on, kes omale eesmärgiks on wõlnud wõitluse nende hirmsate kuritööde vastu; nende seas on üks tähtsamatest **Nick Carter**, kelle nime ees kõige nurjatamad kurjategijad wärisewad.

Nick Carter'i juhtumised ilmuwad lugudes annete wiisi. Igas loos on 3 ehk 4 annet. Nende hind 5 kop. Kes sada annet korraga ette tellib, saab nad 4 rbl. eest. Kes mõne jao andede hindu saadab rahas ehk markides alamaal nimetatud adressi all sisse, sellele saadetakse nad ilma postikuluta kätte.

Suguelu ja tema ekimised. Dr. Fr. Schönen-berger'i ja W. Siegerti järele **Jaani Wahtra**.

Ühesgi asjas ei sünnita teadmatust nii palju kahju, kui suguelu küsimustes. Terwe ja õitsew inimene wõib kehaliiselt ja waimliiselt sandiks jääda, kui ta sugulisi ekhib. See raamat näitab tuldhet kesktee, mida mööda igauks peaks käima, kui ta tahab terwe, ilus ja õitsew olla.

Hind 50 kop.

Arm ja noorus elagu! Suurem fogu paremaid õunesoowi ja mälestuse salmiid, mis järgmistestst ofadesse on jagatud: Uueks aastaks. — Ülestõusmise pühadeks. — Suwiste pühadeks. — Jõulu pühadeks. — Sünnipäewaks, Õnnistamise- wõi leeripäewaks. — Sihiluse päewaks. — Laulatuse- ja pulmapäewaks. — Hõbe- ja kuldpulma päewaks. — Mitmesugusteks tähtpäewadeks. — Lilledede kaaskirjaks. — Aprilli salmid. — Nime salmid. — Mäles-tuse ja albumi salmid. Toimetanud **Ed. Q. Wöhrmann**.

Hind 25 kop.

Abielu ja wallaline põlv. Dr. A. Debe. Prantsuse keelest 127-da trüki järele Jaan Wahtra. Hind 25 kop.

Ilus Manuela. Ültwõga põnew ja ühtlasi kurb jutustus. Hind 20 kop.

Moorerahwa röömu laulik, kus sees on ijamaa-, armastuse-, röömu-, nalja-, sõja-, rattaõitjate-, ringmängu-, ehf tsööri ja üleüldised muud laulud, 126 uuemat ja ilusamat praeguse aja lauldavamat laulu. Hind 20 kop.

Tütarlaste röömu laulik, kus sees wäga mitmesugused ja mõnused laulud on. Hind 25 kop.

Taaralaste lusti laulik. Hind 15 kop.

Põbus jeltšiline. Eisuks on: Ömneratas, lillekeel postmarkide tähendus, wärwide kõne ja sündimise-kuude tähendus. Toimetanud G. L. W. Hind 15 kop.

Hirlanda. Kurb ja südantlõhestaw jutt ilusast hertsogi prouast Hirlandast. Toimetanud Anni Paluoja. Hind 10 kop.

Meidude laulik. Kõige uuem laulik ja wäga mõnusate lauludega. Kes ei usu, see lugegu läbi. Hind 20 kop.

Setu-nali. Seturahwa naljajutud, juhtumised, nalja-laulud j. n. e. Kõik need setu lood on wäga naljakad, sellepärast lugegu igaüks. Kirjapannud J. Wahtra. Hind 5 kop.

Täielik kõogi-raamat. Öpetus, kuidas igaüks kõiksugu maitsewaid toitujid wõib valmistada. Kõffu seadnud Leida Maasil. Hind 20 kop.

Miljonite rööwliid 9 raamatus, iga raamat, 64 lhf. suures faustas, maksab 15 kop. terve romaan 575 lhf. 1 rbl. 35 kop.

ABD-raamat. Täieliku lugemiste õpetuste ja peatükkidega. Toimetanud D. Großmidt. Hind 10 kop.

Teilmise aadress, üksikult ja hulganõisi:

Книжному магазину К. Яйка.

Петербургская ул. № 2, гор. Юрьевъ, Лифл. губ.